

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/8/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012200937
Dátum vydania rozhodnutia:	01.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Seman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012200937.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Semana a členov senátu JUDr. Štefana Šatku a JUDr. Jany Hullovej, v právnej veci žalobcu Mesto Prešov, Hlavná 73, Prešov, IČO: 00 327 646, zastúpeného PALŠA a PARTNERI, ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r. o., so sídlom Masarykova 13, Prešov, IČO: 36 492 086, proti žalovanej Ing. Alexandre Chapčákovvej PhD, Holubyho 12, Košice, správkyňi konkurznej podstaty úpadcu Suisse Credit s. r. o. Košice, so sídlom Pražská 2, Košice, IČO: 36 212 717, zastúpenej JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom, so sídlom Floriánska 16, Košice, o určenie pravosti pohľadávky vo výške 12 304,07 eur, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cbi/2/2012-53 z 31. januára 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cbi/2/2012-53 z 31. januára 2013

p o t v r d z u j e .

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 81,50 eur na účet jeho právneho zástupcu.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že pohľadávky žalobcu vo výške 4 101,77 eur, 4 101,15 eur a 4 101,15 eur, t.j. celkom 12 304,07 eur, uplatnené v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3K/48/2005, ako pohľadávky proti podstate, sú nesporné a prihlásené po práve. Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 350,67 eur na účet jeho právneho zástupcu.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že jeho pohľadávka v celkovej výške 12 304,07 eur, pozostávajúca z pohľadávok vo výške 4 101,77 eur, 4 101,15 eur a 4 101,15 eur, ktorá bola uplatnená v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3K/48/2005, je zistená, nesporná a prihlásená po práve.

Z vykonaného dokazovania krajský súd zistil, že na majetok úpadcu Suisse Credit

s. r. o., Košice, so sídlom Pražská 2, Košice, IČO: 36 212 717 (ďalej len „úpadca“), bol uznesením Krajského súdu v Košiciach zo 7. decembra 2006 vyhlásený konkurz, pričom žalovaná bola ustanovená do funkcie správkyne konkurznej podstaty úpadcu uznesením zo 14. februára 2007. Mesto Prešov ako veriteľ si prihláškami z 19. augusta 2009 a 9. júna 2009 uplatnilo u žalovanej pohľadávky vo výške 8 202,92 eur a 4 101,15 eur, t. j. celkom vo výške 12 304,07 eur, ako pohľadávky proti podstate a to titulom dane z nehnuteľností - stavieb za roky 2008, 2009 a 2010, vyrúbené platobnými výmery č. 164772/2008 z 19. augusta 2009 (za rok 2008), č. 164772/2009 z 19. augusta 2009 (za rok 2009) a č. 164772/2010 z 29. júna 2010 (za rok 2010). Keďže žalovaná na prieskumnom pojednávaní poprela pohľadávky žalobcu, konkurzný súd ho listom z 28. júna 2012 informoval o popretí ním prihlásených pohľadávok správkyňou a zároveň ho vyzval, aby si v lehote do 31 dní uplatnil svoje právo žalobou na Krajskom súde v Košiciach, podľa ust. § 29 ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zákonov (ďalej len „ZKV“). List súdu žalobca prevzal dňa 9. júla 2012 a žalobu o určenie pravosti a výšky pohľadávky, podal osobne na súde dňa 7. augusta 2012, t. j. včas, pretože žalobu podal v priebehu súdom stanovenej lehoty.

V konaní nebolo sporné, že medzi spoločnosťou Suisse Credit s. r. o., Košice ako predávajúcim a spoločnosťou DORSVET PLUS, s. r. o. ako kupujúcim bola dňa 17. novembra 2008 uzavretá kúpna zmluva na prevod nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX kat. územia Y. Spornou nebola ani skutočnosť, že na základe uvedenej zmluvy doposiaľ nebol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, v ktorom je aj naďalej ako vlastníč predmetných nehnuteľností, za ktoré bola vyrúbená daň, zapísaná spoločnosť Suisse Credit s. r. o., Košice.

Krajský súd poukázal na to, že podľa ust. § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Osobitným zákonom je katastrálny zákon č. 162/1995 Z. z. (ďalej len „katastrálny zákon“), pričom podľa ust. § 5 ods. 1 katastrálneho zákona platí, že vklad je úkonom správy katastra; vkladom vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnostiam. Podľa ust. § 28 ods. 3 katastrálneho zákona právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení. Zo znenia citovaných ustanovení vyplýva, že aj keď kúpna zmluva, uzavretá medzi spoločnosťami Suisse Credit s. r. o., Košice ako predávajúcim a spoločnosťou DORSVET PLUS, s. r. o. ako kupujúcim nadobudla platnosť dňom jej uzavretia, t. j. 17. novembra 2008, avšak uvedeným dňom kupujúci nenadobudol vlastníctvo k prevádzaným nehnuteľnostiam, pretože toto nadobudne až vkladom do katastra nehnuteľností. K rovnakému dňu zároveň zanikne vlastnícke právo vlastníka, dovtedy zapísaného v katastri nehnuteľností, v danom prípade spoločnosti Suisse Credit, s. r. o., Košice.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a poplatkoch (ďalej len „zákon č. 582/2004 Z. z.“) daňovníkom dane zo stavieb je vlastníč stavby alebo správca stavby vo vlastníctve štátu, alebo správca stavby vo vlastníctve obce alebo správca stavby vo vlastníctve vyššieho územného celku.

Podľa ust. § 18 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. daňová povinnosť vzniká 1. januára zdaňovacieho obdobia nasledujúceho po zdaňovacom období, v ktorom sa daňovník stal vlastníkom, správcom, nájomcom alebo užívateľom nehnuteľnosti, ktorá je predmetom dane a zaniká 31. decembra zdaňovacieho obdobia, v ktorom daňovníkovi zanikne vlastníctvo, správa, nájom alebo užívanie nehnuteľnosti. Ak sa daňovník stane vlastníkom, správcom, nájomcom alebo užívateľom nehnuteľnosti 1. januára bežného zdaňovacieho obdobia, vzniká daňová povinnosť týmto dňom.

Podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia na vyrúbenie dane z nehnuteľností, je rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia. Na zmeny skutočností rozhodujúcich pre daňovú povinnosť, ktoré nastanú v priebehu zdaňovacieho obdobia sa neprihliada, ak tento zákon neustanovuje inak. V prípade nadobudnutia nehnuteľnosti vydražením v priebehu roka daňová povinnosť vzniká prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dni, v ktorom sa vydražiteľ stal vlastníkom nehnuteľnosti alebo prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dni schválenia príklepu súdom. Pri zániku vlastníckych

práv vydražením daňová povinnosť zaniká posledným dňom mesiaca, v ktorom zanikli vlastnícke práva k vydraženej nehnuteľnosti.

Na základe vyššie citovaných ustanovení zákona č. 582/2004 Z. z. krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci je daňovníkom subjekt, ktorý je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník stavby k 1. januáru zdaňovacieho obdobia, t. j. v danom prípade k 1. januáru 2008, k 1. januáru 2009 a k 1. januáru 2010. Keďže k uvedeným dňom, ako aj ku dňu rozhodovania krajského súdu (31. 1. 2013), je ako vlastník stavieb evidovaných na LV č. XXX kat. územia Y, za ktoré žalobca predpísal daň zo stavieb, zapísaná spoločnosť Suisse Credit s. r. o., Košice, táto spoločnosť je daňovníkom podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. a preto je povinná zaplatiť žalobcom predpísanú daň. Návrh žalovanej na prerušenie konania do rozhodnutia o vklade do katastra nehnuteľností súd nepovažoval za dôvodný a vo vzťahu k predmetu konania relevantný a preto aj v záujme vytvorenia podmienok pre ukončenie konkurzného konania, čo je aj v záujme žalovanej, krajský súd pokračoval v konaní vo veci samej. Poukázal tiež na to, že vklad do katastra po dobe, ktorá je podľa ust. § 18 ods. 1 a 2 zákona č. 582/2004 Z. z. rozhodná pre vznik daňovej povinnosti, nepôsobí spätne a preto nemá za následok zmenu daňového subjektu za obdobie pred zápisom vkladu. Pokiaľ za takejto situácie si žalobca ako veriteľ uplatnil pohľadávku v konkurznom konaní, postupoval pri jej uplatnení v súlade so zákonnou úpravou a jeho pohľadávka je v celom rozsahu oprávnená. Uvedená pohľadávka žalobcu vznikla po začatí konkurzného konania a žalobcom bola preto správne uplatnená ako pohľadávka proti podstate podľa ust. § 31 ods. 3 písm. a/ ZKV. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu krajský súd považoval žalobu za dôvodnú a preto jej v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Žalobcovi ako úspešnému účastníkovi v konaní priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby po 58,69 eur (prevzatie vecí, podanie žaloby a vyjadrenie z 15. októbra 2012) a jeden úkon právnej služby v sume 60,07 eur (účasť na pojednávaní dňa 31. januára 2013), ďalej režijný paušál 3x po 7,63 eur a 1x v sume 7,81 eur, 20%-nú DPH v sume 53,37 eur, náhradu cestovného za účasť na pojednávaní dňa 31. januára 2013 vo výške 2x2,22 eur autobusom a náhradu za stratu času vo výške 2x13,01 eur, teda celkom trovy prvostupňového konania v sume 350,67 eur. Keďže v konaní súd posudzoval pravosť pohľadávky, súd určil základnú sadzbu pre výpočet odmeny podľa ust. § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj „vyhláška“). Vzhľadom na množstvo spojov hromadnej dopravy medzi sídlom súdu a sídlom právneho zástupcu žalobcu, súd priznal právnenému zástupcovi žalobcu náhradu cestovného len vo výške cestovného autobusom.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná jej náhradu trov konania, alternatívne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná (ďalej aj „odvolateľka“) uviedla, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), pretože vzhľadom k zmluvnému prevodu a predaju nehnuteľností podliehajúcich zdaneniu daňou z nehnuteľností, uskutočnenému zmluvou zo 17. novembra 2008, je nadobúdateľom nehnuteľností (aj keď len zmluvným) spoločnosť DORSVET PLUS, s. r. o., IČO: 36 184 543. Vkladové konanie prebiehalo pod č. V 2474/2012, pričom podľa presvedčenia žalovanej a napokon aj Krajského súdu v Prešove v zmysle rozsudku sp. zn. 1S/22/2011 z 27. septembra 2011 bolo nezákonne zastavené. Predmetný rozsudok Krajského súdu v Prešove, bol ako správny potvrdený aj rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžr/178/2011 z 10. októbra 2012. Zmluvný prevod vlastníckeho práva na nadobúdateľa Správa katastra J. a Katastrálny úrad v J., nezákonne nedovŕšili povolením vkladu vlastníckeho práva, ale vkladové konanie zastavili, pričom ich rozhodnutia sú právoplatne zrušené. Trvá preto na tom, že iba v dôsledku nezákonného rozhodnutia orgánu na úseku katastra nebol zmluvný prevod predmetných nehnuteľností v roku 2008 zavkladovaný aj v katastri nehnuteľností a táto skutočnosť nemôže ísť na ťarchu úpadcu.

Odvolateľka ďalej dala do pozornosti odvolacieho súdu ust. § 9 ods. 3 zákona č. 582/2004 Z. z.,

ustanovenie ktoré predpokladá za určitých sporných okolností, že daňovníkom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá stavbu skutočne užíva. Aj na základe skutkového stavu zisteného krajským súdom je zrejmé, že nadobúdateľom nehnuteľností tvoriacich predmet dane, sa stala spoločnosť DORSVET PLUS, s. r. o., ktorá je aj skutočným držiteľom predmetných nehnuteľností a preto by mala byť aj nositeľom daňovej povinnosti, či už ako skutočný držiteľ a užívateľ, alebo ako zmluvný nadobúdateľ, ktorý nebol ako vlastník zapísaný iba z dôvodu nezákonného zastavenia vkladového konania orgánmi na úseku katastra.

K odvolaniu žalovanej zaslal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za správny v súlade s platným právnym poriadkom. Krajský súd, ako súd prvého stupňa, sa odvolacími dôvodmi žalovanej už zaoberal a správne vysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku. Predmetné pohľadávky predstavujú daň z nehnuteľností - daň zo stavieb, ktorá bola vyrúbená žalovanej, ktorá bola v predmetných rokoch (2008-2010) vedená v katastri nehnuteľností ako vlastníčka týchto nehnuteľností. Je bezpredmetné poukazovať na zmluvu týkajúcu sa predmetných nehnuteľností uzavretú s treťou osobou - spoločnosťou DORSVET PLUS, s. r. o., Kechnec, pretože uzavretím kúpnej zmluvy sa táto spoločnosť nestala vlastníkom nehnuteľností, nakoľko vlastníctvo nehnuteľností sa nadobúda až vkladom do katastra nehnuteľností. Kúpna zmluva smerujúca k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je iba právnym dôvodom jeho prevodu, má len obligačné účinky a sama prevod vlastníckeho práva nespôsobuje. Právnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je až vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. V zmysle ust. § 18 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z. na vyrúbenie dane z nehnuteľností je rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia a na zmeny skutočností rozhodujúcich pre daňovú povinnosť, ktoré nastanú v priebehu zdaňovacieho obdobia, sa preto neprihliada.

Za bezpredmetný považuje poukaz žalovanej na rozsudky súdov, ktoré rozhodovali o zákonnosti postupu a rozhodovania správneho orgánu - katastrálneho orgánu v J., nakoľko to, že súd zrušil rozhodnutie správneho orgánu o zastavení vkladového konania neznamená, že sa kupujúci DORSVET PLUS, s. r. o., stal spätne vlastníkom predmetných nehnuteľností. Nesúhlasí preto s tým, aby zodpovednosť správneho orgánu - katastrálneho úradu bola prenesená na žalobcu, ktorý postupoval v súlade so zákonom a daň z nehnuteľností vyrúbil zákonným spôsobom a zákonom určenému daňovníkovi. V danom prípade bol vlastník nehnuteľností za rozhodné obdobie známy (žalovaná) a preto nie je splnená podmienka na aplikáciu ust. § 9 ods. 3 katastrálneho zákona. Zákonodarcu jasne a zrozumiteľne upravil v zákone, kedy sa má použiť ust. § 9 ods. 3 katastrálneho zákona, t. j. vtedy, „ak nemožno určiť daňovníka podľa odsekov 1 a 2“.

Z vyššie uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil a priznal mu trovy odvolacieho konania za písomné vyjadrenie k odvolaniu v sume 287,14 eur podľa ust. § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky, 1x režijný paušál v sume 7,81 eur a 20%-nú DPH v sume 58,99 eur, t. j. celkom trovy odvolacieho konania v sume 353,94 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.), prejednal vec v rozsahu vymedzenom odvolaním (ust. § 212 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia pojednávania (ust. § 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Žalobca sa žalobou, podanou na Krajskom súde v Košiciach, domáhal určenia, že jeho pohľadávka v celkovej výške 12 304,07 eur, ktorú tvoria pohľadávky vo výške 4 101,77 eur, 4 101,15 eur a 4 101,15 eur, uplatnené v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3K/48/2005, ako pohľadávky proti podstate, je nesporná a prihlásená po práve.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca si svoj nárok uplatnil na súde v súdom stanovenej lehote proti žalovanej správkyňi konkurznej podstaty, ktorá poprela jeho pohľadávky, ktoré si ako veriteľ u nej uplatnil prihláškami z 19. augusta 2009

a 29. júna 2009 v sumách 8 202,92 eur a 4 101,15 eur, t. j. celkom 12 304,07 eur, ako pohľadávky

proti podstate.

Medzi účastníkmi konania tiež nebolo sporné, že pohľadávky proti podstate predstavujú daň z nehnuteľností - stavieb, evidovaných na LV č. XXX, obec J., územie Y, ktorá bola vyrubená platobnými výmermi č. 164772/2008 z 19. augusta 2009 (za rok 2008), č. 164772/2009 z 19. augusta 2009 (za rok 2009) a č. 164772/2010 z 29. augusta 2010 (za rok 2010).

Žalovaná sa v konaní bránila tým, že dôvodne poprela žalobcom prihlásené pohľadávky, pretože kúpnu zmluvou zo 17. novembra 2008 boli predmetné nehnuteľnosti prevedené na spoločnosť DORSVET PLUS, s. r. o., Kechnec, IČO: 36 184 543 a preto táto obchodná spoločnosť je nositeľom povinnosti platenia dane z nehnuteľností, nakoľko je zmluvným nadobúdateľom, ako aj držiteľom nehnuteľností, ktoré sú predmetom dane z nehnuteľností a za ktoré bola daň vyrubená úpadcovi. Vkladové konanie prebiehalo pod sp. zn. V 2474/2012, pričom bolo nezákonne zastavené, čo následne bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/22/2011 z 27. septembra 2011 a následne rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžr/178/2011 z 10. októbra 2012. Teda iba v dôsledku nezákonného rozhodnutia orgánu na úseku katastra nebol zmluvný prevod predmetných nehnuteľností v roku 2008 zavkladovaný v katastri nehnuteľností. Keďže nadobúdateľom predmetných nehnuteľností sa stala spoločnosť DORSVET PLUS, s. r. o., ktorá je aj ich skutočným držiteľom a užívateľom, táto obchodná spoločnosť je daňovníkom podľa ust. § 9 ods. 3 zákona č. 582/2004 Z. z.

Po preskúmaní veci odvolací súd sa stotožnil so záverom krajského súdu v tom, že v prípade zmluvného prevodu nehnuteľností sa vlastníctvo k nehnuteľnosti nadobúda vkladom do katastra nehnuteľností podľa zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších zákonov. Existencia platnej zmluvy o prevode nehnuteľností sama osebe nemá za následok prevod vlastníckeho práva, pretože k tomu musí nastať ďalšia právna skutočnosť, ktorou je práve vklad do katastra nehnuteľností, ktorý má konštitutívny účinok, teda až vkladom do katastra nehnuteľností sa nadobúda vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a zmluva o prevode nehnuteľností sa stáva účinnou podľa ust. § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže vkladové (správne) konanie bolo zastavené Správou katastra v J., nedošlo k povoleniu vkladu vlastníckeho práva na základe zmluvy zo 17. novembra 2008 v prospech zmluvného nadobúdateľa DORSVET PLUS, s. r. o., Kechnec, IČO: 36 184 543 a uvedená obchodná spoločnosť nenadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom zmluvného prevodu. Je bez právnej relevancie vo vzťahu k predmetnému sporu, že správne konanie bolo zastavené, z dôvodu nesprávneho alebo nezákonného úradného postupu, resp. rozhodnutia príslušného správneho orgánu, pretože ak sa žalovaná domnieva, že k tomuto došlo, má možnosť domáhať sa za takéto konanie vyvodenia zodpovednosti, vrátane náhrady škody, a to podľa osobitného zákona.

Z ust. § 18 ods. 1 a 2 zákona č. 582/2004 Z. z. vyplýva, že daňová povinnosť vzniká

1. januára zdaňovacieho obdobia nasledujúceho po zdaňovanom období, v ktorom sa daňovník stal vlastníkom, správcom nájomcom alebo užívateľom nehnuteľnosti, ktorá je predmetom dane a zaniká 31. decembra zdaňovacieho obdobia, v ktorom daňovníkovi zanikne vlastníctvo, správa, nájom alebo užívanie nehnuteľnosti. Teda v posudzovanom prípade daňová povinnosť vznikla k 1. januáru 2008, k 1. januáru 2009 a k 1. januáru 2010.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. daňovníkom dane zo stavieb je vlastník stavby alebo správca stavby vo vlastníctve štátu, alebo správca stavby vo vlastníctve obce alebo správca stavby vo vlastníctve vyššieho územného celku (ďalej len „vlastník stavby“).

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z. pri stavbách spravovaných Slovenským pozemkovým fondom, ktoré sú v nájme, je daňovníkom nájomca.

Podľa ust. § 9 ods. 3 zákona č. 582/2004 Z. z., ak nemožno určiť daňovníka podľa odsekov 1 a 2, daňovníkom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá stavbu skutočne užíva.

Z vyššie citovaného ust. § 9 ods. 3 zákona č. 582/2004 Z.z. je zrejmé, že len v prípade, ak nemožno

určiť daňovníka podľa predchádzajúcich odsekov 1 a 2, do úvahy prichádza aplikácia ust. § 9 ods. 3 tohto zákona, podľa ktorého daňovníkom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá stavbu skutočne užíva. V posudzovanom prípade je zrejmé, že ku dňu vzniku daňovej povinnosti (1. januára 2008, 1. januára 2009 a 1. januára 2010) bol úpadca vlastníkom predmetných nehnuteľností - stavieb, evidovaných na LV č. XXX, kat. územia Y, za ktoré žalobca predpísal daň zo stavieb a preto podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. úpadcovi, ako vlastníkovi stavieb vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi vyrúbenú daň z nehnuteľností tak, ako to v odôvodnení rozsudku správne konštatoval aj krajský súd. Podľa ust. § 5 ods. 1 katastrálneho zákona vklad je úkon správy katastra; vkladom vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnostiam, pričom podľa ust. § 28 ods. 3 katastrálneho zákona právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia Správy katastra o jeho povolení.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd vo veci správne zistil skutkový stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, keď vo výroku napadnutého rozsudku vyslovil, že pohľadávky žalobcu v celkovej výške 12 304,07 eur, uplatnené v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3K/48/2005, ako pohľadávky proti podstate, sú nesporné a prihlásené po práve. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil ako vecne správny.

V odvolacom konaní bol úspešným účastníkom žalobca, preto mu podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo proti žalovanej právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré žalobca vyčíslil a špecifikoval v písomnom vyjadrení k odvolaniu. Odvolací súd priznal žalobcovi trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu z 5. marca 2013 v sume 60,07 eur, 1x režijný paušál v sume 7,81 eur a 20%-nú DPH v sume 13,58 eur, t. j. celkom trovy odvolacieho konania v sume 81,50 eur. Základnú sadzbu pre výpočet tarifnej odmeny advokáta odvolací súd určil vo výške jednej trinástiny výpočtového základu pre rok 2013 podľa ust. § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30. júna 2013 (viď prechodné ustanovenie § 20 c vyhlášky), pretože predmetom konania bol určovací spor (spor o určenie pravosti pohľadávky). Z tohto dôvodu preto odvolací súd nepriznal advokátovi odmenu za vyjadrenie k odvolaniu podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky tak, ako to požadoval právny zástupca žalobcu.

Rozsudok bol prijatý členmi odvolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné podať odvolanie.